

[Albertsen.]

der, hvor man kan forsøge at rette de skader op og løse de problemer, som har været anledningen til børnenes fjernelse. Samtidig er der sket det, at man har kunnet nedlægge en række statslige og selvejende institutioner, idet man derved havde tænkt sig, at børn, der bliver fjernet, i stigende grad bliver placeret på private plejehjem. Det har imidlertid vist sig, efter dagspressen at dømme, ikke at være tilfældet. Det vil sige, at vi herved kan konstatere, at bestemmelserne i loven om børne- og ungdomsforsorg ikke bliver overholdt, fordi man dér bestemte stiler imod fortrinsvis at søge børnene anbragt på private plejehjem, og hvis det ikke kan ske da at få dem anbragt på institutioner, som har en kvalificeret stab af medarbejdere. Jeg mener derfor, ministeren må henlede de lokale socialkontorers og børneværnenes opmærksomhed på pligten til at overholde bestemmelserne i loven om børne- og ungdomsforsorg.

Albertsen: Baggrunden for mit spørgsmål til socialministeren er de meddelelser, der har været fremme i dagspressen, og hvoraf det fremgår, at et stort antal børn under børne- og ungdomsforsorgen placeres på private kostskoler og institutioner. De lokale børne- og ungdomsværn skal forsøge at varetage børnenes og dermed også familiernes interesse og søge at klare de problemer, der er opstået for de berørte børn, og der er ganske bestemte intentioner og et ganske bestemt sigte i loven med henblik på disse børns anbringelse.

Det viser sig imidlertid, at de børn, der bliver anbragt uden for det offentlige institutioner, som i og for sig er etableret med dette formål for øje, og som ifølge lovens hovedsigte fortrinsvis skulle anbringes i private plejehjem, i stigende grad bliver anbragt på private kostskoler og på selvejende institutioner. Mange af disse skoler er overhovedet ikke egnet til at løse de opgaver, der her er tale om. Der er også tale om institutioner, hvor tilsynspligten ikke bliver overholdt.

Jeg har i forbindelse med mit spørgsmåls fremkomst fået en lang række henvendelser fra mennesker, der anfører, hvilke særdeles utilfredsstillende vilkår, der her er tale om; og det er ikke isolerede tilfælde, men der er

tale om skoler, hvor der er anbragt et stort antal børn. Det samlede antal børn, der kommer ind i billedet her, er jo vokset, således at det er ca. 1.200 i dag, og det vil sige over 10 pct. af de børn, der fjernes fra hjemmet.

Mit spørgsmål til socialministeren er motiveret i den misfortolkning, som kommunerne efter min mening her gør sig skyldig i, idet der for nogle af disse institutioners vedkommende er tale om, at flertallet af de børn, der er anbragt på de pågældende kostskoler, kommer fra børneværnene. Der er altså i første række tale om, synes jeg, en misfortolkning af lovens bestemmelser fra børneværnets side, og der er tale om, at man kommunalt har en direkte økonomisk fordel i at anbringe børnene sådanne steder, idet der ydes 70 pct. statsrefusion, når det drejer sig om disse kostskoler, og det vil sige, at kommunerne slipper billigere.

Sigtet i loven var først og fremmest at varetage barnets tarv, og hvis dette ikke efterleves, henstiller jeg til ministeren at foranledige børneværnenes opmærksomhed henledt herpå.

Samtidig vil jeg også gerne henstille til ministeren at tage en drøftelse med undervisningsministeren med henblik på tilsynet og samarbejdet med de private kostskoler. Jeg mener, at dette må være en naturlig opgave.

Socialministeren (Eva Gredal): For at forstå problematikken omkring børns anbringelse uden for hjemmet er det vigtigt at gøre sig helt klart, at loven om børne- og ungdomsforsorg hviler på en tilbudstanke. Der ligger heri, at børneværnets afgørelse af, om børn skal anbringes uden for hjemmet, og hvor de i givet fald skal anbringes, så vidt muligt skal træffes og gennemføres i forståelse med forældrene. Jeg anser tilbudstanken og samarbejdet med forældrene og børneværnene som helt afgørende for, at der kommer noget heldigt ud af børneværnenes arbejde.

Herudover er det vigtigt at være opmærksom på, at det i loven udtrykkeligt fastslås, at børn, som ikke kan være hos forældrene, så vidt muligt anbringes i familiepleje, medmindre hensynet til barnets forhold taler imod det.

Endnu har man ikke helt kunnet leve op